

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Bảy, ngày 01/03/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 191

Chúng ta muốn giáo hóa, ảnh hưởng chúng sanh thì chính chúng ta làm ra tấm gương thật tốt để âm thầm ảnh hưởng chúng sanh. Chúng ta muốn con cái, thân bằng quyến thuộc của chúng ta thay đổi thì cách tốt nhất là chúng ta làm ra tấm gương tốt để âm thầm ảnh hưởng đến họ. Nếu chúng ta muốn trực tiếp thay đổi họ thì họ sẽ phản kháng thậm chí sân hận. Nhiều người biết là họ sai, họ biết giáo huấn của Thánh Hiền là tốt nhưng họ không muốn thừa nhận, vẫn muốn chống đối, phản kháng, đây là sự ngoan cường của chúng sanh. Hòa Thượng nói: **“Tốt nhất là chúng ta làm ra một tấm gương thật tốt để âm thầm ảnh hưởng đến mọi người”**. Nếu chúng ta trực tiếp khuyên bảo họ thay đổi thì họ sẽ không muốn tiếp nhận. Thí dụ, chúng ta muốn khuyên người bỏ thí thì chúng ta tích cực bỏ thí để nhiếp hóa chúng sanh, chúng ta làm một hai ngày, một hai năm họ chưa cảm động nhưng chúng ta làm vài chục năm, thậm chí làm cả cuộc đời thì họ sẽ cảm động.

Ngày trước, khi mới nghe đĩa của Hòa Thượng, tôi cảm thấy Ngài giảng rất hay nếu tôi không phiên dịch để mọi người cùng nghe thì sẽ rất đáng tiếc. Tôi thấy có một trang web ở trong nước, tôi đưa cho một người học trò hai đĩa và bảo chú đưa cho người quản lý trang web, nếu họ đưa đĩa của Hòa Thượng giảng lên mạng thì nhiều người sẽ được lợi ích. Người quản lý trang web đó nghĩ rằng tôi muốn nổi tiếng nên tôi mới làm như vậy.

Một lần, tôi đến một ngôi trường, tôi nói với họ là tôi đã học được một chút kiến thức, tôi muốn tình nguyện dạy học miễn phí để trả ân tình mà ngày xưa các Thầy đã dạy tôi. Nhưng họ không đồng ý cho tôi dạy ở đó vì họ sợ tôi nổi tiếng. Sau đó, tôi đến một công ty xin dạy học, ở đây, họ trả cho tôi một giờ 3 đô-la. Tôi làm bằng tâm chân thành nên năng lực của tôi dần hoàn thiện, sau đó, tôi có nhân duyên gặp được đĩa của Hòa Thượng và phiên dịch đĩa của Ngài.

Hiện tại, chúng ta đang làm ra nhiều rau, đậu để tích cực cho đi, vườn rau của tôi chỉ hơn 100m2 nhưng luôn có rất nhiều rau để tặng cho. Hòa Thượng nói: **“Chúng ta tích cực làm thì sẽ ảnh hưởng đến mọi người”**. Chúng ta mới làm họ chưa tin nhưng chúng ta làm vài chục năm thì họ sẽ tin, đến cuối đời, họ sẽ dành cho chúng ta những lời ai điếu bi ai. Đối với trẻ nhỏ, chúng ta cũng phải làm ra một tấm gương để ảnh hưởng đến chúng một cách thâm lặng. Trong thâm lặng, mọi người được giáo dục, được thay đổi mà họ cũng không nhận ra. Trong thời hiện đại, cách này rất tốt. Người xưa nói: **“Không**

sợ hàng đưng hàng chỉ sợ hàng không thật". Chỉ sợ chúng ta không thật làm, không thật tu hành, thật thay đổi chính mình, nếu chúng ta thật làm thì hoàn cảnh xung quanh chúng ta cũng sẽ dần thay đổi.

Người xưa nói: *"Tập quán thành tự nhiên"*. Chúng ta để họ nhìn thấy những việc làm lặp đi lặp lại nhiều lần thì dần dần họ sẽ tự nhiên làm theo. Hòa Thượng nói: ***"Khi họ đã dưỡng thành thói quen thì bạn bảo họ thay đổi, họ sẽ không phản kháng"***. Đây là cách giáo hóa chúng sanh từ bi, khéo léo đến vô cùng, vô tận.

Ngày nay, chúng ta bản thân làm chưa tốt nhưng chúng ta cưỡng cầu, phan duyên muốn người khác phải tốt. Đây chính là tập khí rất xấu ác của chúng ta. Chúng ta phan duyên, cưỡng cầu thì chính chúng ta phiền não và khiến người khác cũng phiền não. Trong thời hiện đại này, chúng ta phải làm ra tấm gương tốt đẹp, để mọi người có tấm gương soi chiếu. Đến một ngày, họ sẽ nghĩ lại là vì sao có những người luôn cho đi nhưng không thiếu, mà ngày càng tự tại an vui; trong khi đó, mình cố gắng giữ mà luôn thiếu, luôn không được tự tại. Đây là họ tự phản tỉnh.

Nhiều người hỏi tôi, vì sao tôi có thể cho đi nhiều như vậy. Tôi nói, chúng ta đã có máy móc, mọi người tặng đậu, do vậy chúng ta chỉ cần nỗ lực làm đậu; các vườn rau đã xây dựng xong, chúng ta chỉ cần tích cực trồng rau và mang tặng cho. Chúng ta chính mình tích cực, nỗ lực mà làm. Đây là chúng ta khắc chế, hàng phục chính mình. Người thế gian lười biếng, chệnh mảng, giải đãi nên không thể tạo ra phước lành. Chúng ta cần cù, tinh tấn, siêng năng tạo ra sản vật thì chúng ta đã tạo ra phước lành. Người chệnh mảng, lười biếng, nhếch nhác không những không tạo ra phước lành mà họ còn ngày ngày đang hưởng phước, tạo nghiệp. Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta: ***"Lấy giới làm Thầy, lấy khổ làm Thầy"***. Chúng ta cần cù, siêng năng, tinh tấn chính là chúng ta lấy khổ làm Thầy. Chúng ta nỗ lực làm không phải vì chính mình mà vì tất cả mọi người.

Nhiều người cho rằng ăn chay, cạo đầu là khổ. Mấy chục năm nay, tôi đều tự cắt tóc, tôi không để tóc dài quá 3cm, chỉ cần khoảng 3 phút là tôi đã cắt xong tóc của mình. Nhiều người nước ngoài thích ăn chay để được ăn thực phẩm sạch, an toàn cho sức khỏe. Chúng ta phải siêng năng, tinh tấn, dững mãnh một cách đặc biệt. ***"Đặc biệt"*** có nghĩa là chúng ta làm mà người khác không có đủ sức để làm theo, nếu người khác cố gắng làm theo thì họ sẽ bị hụt hơi.

Có người hỏi Hòa Thượng: *"Thưa Hòa Thượng, từ hai năm trở lại đây, khi con của con ngủ, con mở máy niệm Phật, máy nghe pháp cho chúng nghe, thế nhưng mỗi lần như vậy thì tai và thân thể của chúng có cảm giác như bị điện giật, có lần chúng kêu lên một tiếng thất thanh và nói ra một tràng những câu nói bằng tiếng Ấn Độ, có lúc con nhìn thấy con của mình giống như một con vật có đuôi dài, xin hỏi đây là nguyên nhân gì?"*.

Trong đời sống, nhiều người gặp phải những hiện tượng rất ly kỳ, có người nói ra, có người âm thầm chịu đựng vì họ sợ sẽ khiến người thân lo lắng. Đó là nghiệp quả của chúng sanh từ nhiều đời, nhiều kiếp. Trước đây, khi tôi làm ở nhà sách trong chùa, một hôm vào buổi trưa, tôi nhìn thấy, hai người thanh niên đưa cô gái đến chùa nhờ quý Thầy tụng Kinh để trừ ma, khi đó các Thầy đang nghỉ trưa nên tôi bảo họ vào nhà sách ngồi chờ. Cô gái đó luôn ở trong trạng thái thất thần, sợ sệt, khi cô nhắm mắt lại thì cô nhìn thấy mặt quỷ.

Một lần, khi tôi ở Hải Dương, có một người nói với tôi, mỗi lần họ lên chánh điện niệm Phật thì ở trong tai của họ vang lên tiếng: “*Dừng niệm người đó!*”. Đây là nghiệp chướng, oan gia trái chủ nhiều đời, nhiều kiếp. Chúng sanh có nghiệp nhân muôn ngàn khác biệt nên hình tướng của chúng ta cũng khác nhau. Trên “***Kinh Thập Thiện***”, Phật nói: “***Các người hãy nhìn trong long cung, vô số chúng sanh có thân tướng khác biệt***”. Dưới đây biển, có con vật nặng hàng tấn nhưng cũng có những con vật bé xíu. Đây là do nghiệp chướng, do khởi tâm động niệm của chúng sanh khác nhau. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng khi khởi tâm động niệm.

Hòa Thượng nói: “***Những hiện tượng này không cần phải để trong tâm. Phật dạy chúng ta: “Phàm sở hữu tướng giai thị hư vọng***”. Tất cả những gì có hình tướng đều là không thật. Có người cảm thấy rất lo lắng khi nhìn thấy những hình tướng lạ, chúng ta phải giữ trạng thái an nhiên vì chúng ta biết Sinh – Lão – Bệnh – Tử là chắc thật, không ai có thể tránh được.

Cách đây khoảng 5 năm, có lần, Bác sĩ khám và chỉ dám chạm vào người tôi rất nhẹ, sau đó Bác sĩ nói: “*Thầy có biết là Thầy có thể chết bất cứ lúc nào không?*”. Tôi nói: “*Tôi biết rồi, tôi chuẩn bị rồi!*”. Họ rất ngạc nhiên vì tôi không hề lo lắng. Nếu có người nói tướng của chúng ta không tốt, tuổi thọ của chúng ta ngắn thì chúng ta thường sẽ rất hoảng sợ. Chúng ta không thể tránh khỏi Sinh – Lão – Bệnh – Tử, nếu có ai đó nói chúng ta “*sắp*” chết thì họ đã nói đúng. Chữ “*sắp*” ở đây có thể là hôm nay, ngày mai hoặc nhiều ngày mai.

Ngày trước, sau khi học khoảng 300 chuyên đề, tôi cảm thấy trong người không khỏe, tôi nghĩ nếu lúc này mình mất thì sẽ nhếch nhác vì khi đó tôi mới bắt đầu học. Khi tôi học được hơn 700 chuyên đề, tôi đã học được hơn một nửa, tôi cảm thấy lúc này nếu mình mất thì người khác cũng sẽ không nói tôi là nhếch nhác. Tôi đã học xong 1200 chuyên đề, nếu có thêm một ngày để sống thì đó là một ngày vui vì tôi có thêm một ngày tiếp nhận Phật pháp.

Sau khi học xong “***Phật Pháp Vấn Đáp***”, chúng ta sẽ học “***Tịnh Độ Đại Kinh Khoa Chú***”, trong bộ này, nếu từ nào khó thì tôi sẽ giảng giải thêm cho mọi người. Hôm qua tôi in 10 đĩa Hòa Thượng giảng thành một quyển 170 trang, bộ này gồm 931 đĩa, vậy chúng ta sẽ có 93 quyển như vậy. Chúng ta sẽ dành hết cuộc đời mình để học, nếu chúng ta chưa học xong thì đời sau tiếp nối. Đây là tâm chúng ta có chỗ để an trú. Chúng ta

học Phật pháp để chúng ta nhận rõ mọi sự, mọi việc, để tâm chúng ta được an. Chúng ta biết rõ mọi việc là không thật, mọi việc rồi sẽ qua, điều quan trọng nhất là tâm chúng ta có định hay không.

Hòa Thượng nói: *“Một người đến thế gian này, đời trước không nhất định là họ đã ở một cõi nào, trong một nhân duyên đặc thù sẽ có những trạng thái kỳ lạ, nếu hiện tượng này là thật thì có thể đoán định người đó trong đời quá khứ đã từng ở trong cõi súc sanh, điều này cũng không quá kỳ, khác lạ. Chúng ta từ trong vô lượng kiếp đến nay, không ai là không trải qua con đường Súc sanh, ngạ quỷ, địa ngục. Chính nhờ những hiện tượng, cảnh giới này mà chúng ta khẳng định con người có quá khứ và cũng sẽ có vị lai”*.

Đời trước chúng ta có thể ở cõi Trời, cõi Người hay cõi Súc sanh. Trong vô lượng kiếp, chúng ta đã nhiều lần đi qua cõi súc sanh, cõi ngạ quỷ. Chúng ta không thể thay đổi quá khứ nhưng chúng ta có thể quyết định tương lai chúng ta đến cõi nào. Đời này, nếu chúng ta tích cực làm thiện, làm những việc phúc lành lợi ích chúng sanh, tận tâm tận lực hy sinh phụng hiến thì tương lai của chúng ta nhất định sẽ tốt.

Nhiều người không tin có sáu cõi luân hồi, chúng ta thật tin, làm thiện thì nhất định chúng ta sẽ nhận quả thiện. Chúng ta tạo nhân của ba đường ác thì chúng ta nhất định phải đi vào ba đường ác, chúng ta tạo nhân của ba đường thiện thì chúng ta nhất định đi đến ba đường thiện.

Có người hỏi Hòa Thượng: *“Thưa Hòa Thượng, có rất nhiều người khuyên con đọc “Chú Đại Bi” nhưng Lão pháp sư thường dạy chúng con “Một lòng chuyên niệm”, xin hỏi, nếu con đọc chú như vậy thì có phải là trái với lời giáo huấn của pháp sư hay không?”*.

Hòa Thượng nói: *“Thực tế không phải là phản nghịch, vấn đề là bạn phải tự tin: “Tất cả pháp từ tâm tưởng sinh”, Nếu bạn cảm thấy câu Phật hiệu không đáng tin, bạn cảm thấy “Chú Đại Bi” đáng tin hơn thì bạn tụng “Chú Đại Bi”, quan trọng nhất là tâm bạn tin tưởng pháp môn nào thì bạn hành trì pháp môn đó sẽ có hiệu nghiệm”. Chúng ta tin vào câu Phật hiệu thì chúng ta trì câu Phật hiệu mới có hiệu nghiệm. Nếu chúng ta nửa tin nửa ngờ thì chúng ta làm sẽ không có kết quả.*

Hòa Thượng nói: *“Bạn không tin một pháp môn nào đó thì cho dù pháp môn đó tốt đến đâu thì bạn cũng không có kết quả. Người xưa đã nói: “Đọc Kinh không bằng trì chú, trì chú không bằng niệm Phật”, bởi vì khi chúng ta đọc Kinh, Kinh quá dài, tâm chúng ta rất dễ bị xen tạp, tâm chúng ta rất khó đạt đến chữ thành. “Thành” là tâm thanh tịnh, trong tâm không có bất cứ một tạp niệm nào. Một bộ Kinh rất dài, bạn đọc từ đầu đến cuối thì bạn không thể không khởi tạp niệm, thậm chí trong lúc tụng Kinh, bạn cũng sẽ khởi lên rất nhiều tạp niệm. Chú thì tương đối ngắn, tương đối dễ giữ cho tâm không khởi tạp niệm. Chúng ta niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” có*

thể không khởi một vọng niệm xen tạp nào. Chúng ta niệm “Chú Đại Bi”, chúng ta rất khó không khởi tạp niệm”. Chúng ta trì chú dài thì chúng ta dễ khởi tạp niệm, chúng ta niệm một câu “A Di Đà Phật”, câu này rất ngắn nên chúng ta sẽ không khởi tạp niệm.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta tu pháp môn nào mà chúng ta giữ được tâm thanh tịnh, không khởi vọng niệm thì chúng ta mới có kết quả”. Chúng ta tu pháp môn nào mà chúng ta đạt được nhất tâm, tâm chúng ta chỉ có một câu “A Di Đà Phật”, không có tạp niệm thì mới có hiệu quả. Chúng ta đọc Kinh, tụng chú dài thì chúng ta dễ khởi vọng tưởng, tạp niệm, thậm chí trong đầu chúng ta chiếu phim 3D, có hình ảnh, âm thanh, màu sắc.*

Hòa Thượng nói: *“Đại sư Liên Trì nói: “Sáu chữ không bằng bốn chữ”. Bốn chữ là “A Di Đà Phật”. Sáu chữ là “Nam Mô A Di Đà Phật”. Đại sư Liên Trì là vị tổ của pháp môn Tịnh Độ. Trong quyển sách “Trúc Song Tùy Bút” nói rõ: “Đại sư Liên Trì cả đời niệm bốn chữ nhưng Ngài dạy người niệm sáu chữ”. Ngài nói: “Ta chính mình một đời này nhất định vãng sanh”.*

Hòa Thượng nói: *“Trên “Kinh A Di Đà”, Phật dạy chúng ta chấp trì danh hiệu, danh hiệu chỉ có bốn chữ “A Di Đà Phật”. Cho nên ta “y giáo phụng hành”. Người khác chưa quyết tâm, chưa có tâm dũng mãnh tin chắc đời này vãng sanh nên mới niệm thêm hai chữ “Nam Mô”, “Nam Mô” là cung kính. Có những người niệm Phật nhưng họ chưa nhất định một đời này vãng sanh vậy thì họ chỉ tôn kính “A Di Đà Phật”, họ niệm “Nam Mô A Di Đà Phật” chính là cung kính Phật A Di Đà, đây là họ kết pháp duyên với Phật A Di Đà”.*

Nếu đời này họ không vãng sanh thì đời sau họ có duyên lành gặp lại pháp môn Tịnh Độ. Trước đây, chúng ta đã từng niệm Phật, chúng ta niệm không tốt nên chúng ta “vãng lai”, đời này, chúng ta gặp lại được Phật pháp, gặp pháp môn Tịnh Độ, gặp Phật A Di Đà, lần này, nếu chúng ta không xác quyết thì chúng ta sẽ lại đi một vòng nữa, không biết bao lâu nữa chúng ta mới gặp lại được pháp môn Tịnh Độ. Chúng ta đều đã từng đi vào lục đạo luân hồi, trải qua các cõi Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh. Nếu chúng ta làm người mà chúng ta không gặp được Phật pháp thì chúng ta lại vào vòng luân hồi. Chúng ta làm người mà chúng ta không gặp Phật pháp, chuẩn mực Thánh Hiền thì chắc chắn chúng ta sẽ tạo nghiệp, chúng ta lại trở lại tam ác đạo. Hòa Thượng nói: *“Đừng để một lần nữa uống phí lần đến nhân gian”.*

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!